

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
743-77-30, Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 20 listopada 2012 r.

RLU – 61-25/12/RD
za p.o.

DECYZJA RLU Nr 27/2012

I. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy, w związku z § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Hajnówce,

– działając w imieniu **Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Hajnówce, polegającą na stosowaniu we wzorcach umownych „Umowa świadczenia usług” i „Umowa świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie)” postanowień o treści:

A. Wzorzec Umowa świadczenia usług:

1. § 10 ust. 5 „*Niedokonanie wpłaty w wyznaczonym terminie upoważnia Zleceniobiorcę do zabrania pojemnika będącego jego własnością, wstrzymania wywozu lub zerwania umowy oraz powiadomienia uprawnionych służb samorządowych*”,

2. § 11 ust. 3 „*Zmiana cen w powyższych przypadkach nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu do umowy. O zmianie cen zleceniobiorca powiadomi Zleceniodawcę pisemnie na 14 dni przed obowiązywaniem nowej ceny*”,

3. § 16 ust. 3 „*Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym w przypadku nieuregulowania należności za wykonaną usługę*”.

B. Wzorzec Umowa świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie):

1. **§ 8 ust. 5** „*Niedokonanie wpłaty w wyznaczonym terminie Upoważnia Zleceniobiorcę do zabrania pojemnika będącego jego własnością, wstrzymania wywozu lub zerwania umowy oraz powiadomienia uprawnionych służb samorządowych*”,
2. **§ 9 ust. 3** „*Zmiana cen w powyższych przypadkach nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu do umowy. O zmianie cen zleceniobiorca powiadomi Zleceniodawcę pisemnie na 14 dni przed obowiązywaniem nowej ceny*”,
3. **§ 14 ust. 3** „*Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym w przypadku nieuregulowania należności za wykonaną usługę*”,

odpowiadającym postanowieniom wpisanym do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. nr 43, poz. 296 ze zm.), co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz.887)

- działając w imieniu **Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

nakłada się na Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Hajnówce **karę pieniężną** z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

1. w zakresie opisanym w punkcie I A sentencji decyzji w wysokości **8 831,- zł (słownie: osiem tysięcy osiemset trzydzieści jeden złotych)**, płatną do budżetu państwa,
2. w zakresie opisanym w punkcie I B sentencji decyzji w wysokości **8 831 zł (słownie: osiem tysięcy osiemset trzydzieści jeden złote)**, płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, zwany dalej Prezesem Urzędu, dokonał analizy stosowanych przez Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Hajnówce, wzorów umów tj.: „Umowy świadczenia usług” i „Umowy świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie)” pod kątem ich zgodności z treścią art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.).

W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu uzyskał od Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Hajnówce (zwanego dalej Spółką, PUK lub Przedsiębiorcą), wzorce umowne „*Umowa świadczenia usług*” (zwany dalej wzorzec Umowy I) i „*Umowa świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie)*” (zwany dalej wzorzec Umowy II) stosowane przez Przedsiębiorcę przy zawieraniu umów z konsumentami.

W wyniku analizy dokumentów, Postanowieniem nr 139/12 z dnia 1 sierpnia 2012 r. wszczęto postępowanie administracyjne RLU-61-25/12/RD pod zarzutem naruszenia przez Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Hajnówce, zbiorowych interesów konsumentów, poprzez stosowanie w obrocie z konsumentami wzorców Umów, które mogą zawierać postanowienia tożsame z postanowieniami wpisanymi do rejestru klauzul niedozwolonych.

Ustosunkowując się do przedstawionych zarzutów Przedsiębiorca stwierdził, że nie podziela stanowiska Prezesa Urzędu dotyczącego zgłoszonych w zawiadomieniu, zarzutów do postanowień zawartych we wzorcach umowach: umowa świadczenia usług i umowa świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie) zawieranych z konsumentami podnosząc że:

- zgodnie z art. 353 (1) kodeksu cywilnego strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego,
- zasada swobody umów związana jest z czterema podstawowymi cechami tj:
 - a) istnieje swoboda zawarcia lub nie zawarcia umowy pomiędzy zainteresowanymi stronami,
 - b) istnieje możliwość swobodnego wyboru kontrahenta,
 - c) treść umowy może być przez strony kształtowana w zasadzie w dowolny sposób,
 - d) forma i treść umowy w zasadzie zależy od woli stron.

Wg Przedsiębiorcy kierując się kodeksową zasadą swobody umów kształtowana była treść umowy o świadczenie usług oraz umowy świadczenia usług pojemnik własny (na żądanie).

- w/w umowy nie są umowami terminowymi, których rozwiązanie zgodnie z orzecznictwem i judykaturą jest utrudnione (wyrok SN z 15.02.1996 r.), zarówno umowa świadczenia usług i umowa świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie) są umowami zawartymi na czas nieokreślony z możliwością ich wypowiedzenia w terminie miesięcznym,
- uwzględniając zasadę swobody umów, strona umowy przystępując do niej może swobodnie w porozumieniu ze Spółką kształtować jej treść, a jeżeli nie zostanie osiągnięte porozumienie co do treści, może nie podpisywać tejże umowy i skorzystać z usług innej firmy.

Ponadto Spółka podnosi, że nie jest monopolistą na swoim obszarze działania, oprócz niej działają inne firmy np.: MPO Białystok, Czyścioch Białystok, Astwa Białystok, PK Siemiatycze, PK Bielsk Podlaski i w przypadku, gdy konsument nie jest zadowolony ze świadczonych przez PUK usług lub warunki umów są zbyt w jego ocenie uciążliwe i nie może osiągnąć porozumienia, co do zmiany treści umów, może swobodnie korzystać z usług konkurencji lub rozwiązać umowy w terminie miesięcznym jak stanowi § 16 ust. 1 umowy świadczenia usług oraz § 14 ust. 1 umowy świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie).

W ocenie Przedsiębiorcy umożliwienie konsumentowi rozwiązanie umowy w terminie miesięcznym przy takiej konkurencji na rynku jaka występuje na obszarze działania PUK Sp. z o.o. w Hajnówce, nie prowadzi do naruszania art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Spółka podzielałaby stanowisko Prezesa Urzędu o naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów, gdyby wskazane przez Prezesa Urzędu zapisy umów były zawarte w umowach terminowych, a na rynku na obszarze którego działa Spółka nie występowała konkurencja, co wskazywałoby na monopolistyczną pozycję PUK Sp. z o.o. w Hajnówce.

Postanowieniem Nr 141/12 z dnia 01.08.2012 r. RLU-61-25/12/RD zaliczono w poczet prowadzonego postępowania administracyjnego w tej sprawie dowody uzyskane w postępowaniu wyjaśniającym wszczętym Postanowieniem Nr 97/12 z dnia 4 czerwca 2012 r., RLU-405-9/12/RD.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny w tej sprawie:

Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Hajnówce jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000125901. Przedmiotem działalności przedsiębiorcy jest gospodarowanie odpadami (w tym m.in. zbieranie, obróbka i usuwanie odpadów, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, usługi letniego i zimowego utrzymania terenów użyteczności publicznej, itp.).

W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą Przedsiębiorca stosuje w obrocie gospodarczym w kontaktach z konsumentami wzorce umów: „Umowy świadczenia usług” i „Umowy świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie)”. W/w wzorce miały zastosowanie w 2011 r. i 2012 r. podczas umów podpisywanych z konsumentami.

Analiza wskazanych dokumentów dała podstawy do postawienia Przedsiębiorcy zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w nich postanowień, których tożsama treść została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Postanowienia te to:

1. Zapis wzorca Umowy świadczenia usług § 10 ust. 5 i Zapis wzorca Umowy świadczenia usług - pojemnik własny (na żądanie) § 8 ust. 5 o treści:

„Niedokonanie wpłaty w wyznaczonym terminie upoważnia Zleceniobiorcę do zabrania pojemnika będącego jego własnością, wstrzymania wywozu lub zerwania umowy oraz powiadomienia uprawnionych służb samorządowych”,

2. Zapis wzorca Umowy świadczenia usług § 11 ust. 3 i Zapis wzorca Umowy świadczenia usług - pojemnik własny (na żądanie) § 9 ust. 3 o treści:

„Zmiana cen w powyższych przypadkach nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu do umowy. O zmianie cen zleceniobiorca powiadomi Zleceniodawcę pisemnie na 14 dni przed obowiązywaniem nowej ceny”,

3. Zapis wzorca Umowy świadczenia usług § 16 ust. 3 i Zapis wzorca Umowy świadczenia usług - pojemnik własny (na żądanie) § 14 ust. 3 o treści:

„Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym w przypadku nieuregulowania należności za wykonaną usługę”.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone następujące postanowienia umowne, które zostały wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych prowadzonego przez Prezesa UOKiK pod pozycjami:

- **poz. 1 978** w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych postanowienie o treści:
„ *W przypadku nie uregulowania rachunku w terminie Zleceniobiorca ma prawo do wstrzymania usług* ” - wyrok z dnia 9 marca 2010 r. sygn. akt XVII Amc 430/09,

- **poz. 1 977** w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych postanowienie o treści:
„ *Zmiana cen za wywóz odpadów komunalnych nie wymaga form aneksu do umowy* ” - wyrok z dnia 9 marca 2010 r. sygn. akt XVII Amc 430/09,

- **poz. 1 979** w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych postanowienie o treści:
„ *Zleceniobiorcy przysługuje prawo rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku kiedy Zleceniodawca spóźnia się z zapłatą za usługi* ” wyrok z dnia 9 marca 2010 r. sygn. akt XVII Amc 430/09,

W dniu 02.10.2012 r. Przedsiębiorca dostarczył informację dotyczącą przychodu osiągniętego w 2011 r. Przychód ten wyniósł (tajemnica przedsiębiorcy) zł.
Prezes Urzędu zakończył zbieranie materiału dowodowego, o czym poinformował przedsiębiorcę pismem z dnia 25.09.2012 r. W toku postępowania administracyjnego przedsiębiorca nie skorzystał z prawa wglądu do zebranego materiału dowodowego.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Treść art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów, podejmowanej w interesie publicznym. Oznacza to, że warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w tej ustawie jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców - naruszając jej przepisy - stanowią potencjalne zagrożenie interesu publicznego.

Niniejsze postępowanie dotyczy treści wzorców umowy stosowanych przez Spółkę wobec nieograniczonego kręgu adresatów tj. wszystkich zainteresowanych ich treścią aktualnych i potencjalnych klientów Spółki, którym na gruncie art. 4 pkt.12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...) przysługuje status konsumenta. Zdaniem Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami PUK Sp. z o.o. w Hajnówce. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów, co oznacza, że naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu, działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. W tym stanie rzeczy przyjąć należy, iż do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy zastosowanie mają przepisy w/w ustawy, a dotyczące jej postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Wszczynając postępowanie administracyjne wobec wskazanego wyżej Przedsiębiorcy, Prezes Urzędu postawił mu zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów [dalej zwaną również ustawą o ochronie (...)].

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie (...), zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Art. 24 ust. 2 pkt 1 w/w ustawy stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, poprzez stosowanie postanowień

wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

W niniejszej sprawie kwestionowane działania przedsiębiorcy, aby mogły być skutecznie ocenione w ramach art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w/w ustawy, muszą spełniać poniższe przesłanki:

1. być działaniem bezprawnym przedsiębiorcy, polegającym na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,
2. godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...), ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095 ze zm.), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. PUK Sp. z o.o. w Hajnówce jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...), gdyż świadczy usługi polegające na wywozie z nieruchomości konsumenta (zleceniodawcy) nieczystości stałych pochodzenia socjalno - bytowego.

Pierwszą przesłanką z art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie (...) jest bezprawność, tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jako działanie „bezprawne” należy kwalifikować zachowania sprzeczne z nakazem zawartym w ustawach, rozporządzeniach wydanych na podstawie i dla wykonania tychże ustaw, umowie międzynarodowej mającej bezpośrednio zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny: zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym.

„Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawy. Dla ustalenia przeto bezprawności działania wystarczy ustalenie, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa” (tak: Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Komentarz, pod redakcją prof. dr hab. Janusza Szwaji, Wydawnictwo CH BECK, Warszawa 2000, s.117 – 118).

Ponadto Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy, wykonywanie prawa podmiotowego, zgoda pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377).

W niniejszej sprawie działanie Przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu we wzorcach umowy: „Umowy świadczenia usług” i „Umowy świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie)” postanowień o treści:

1. zapis § 10 ust. 5 wzorca Umowy I i zapis § 8 ust. 5 wzorca umowy II

„ Niedokonanie wpłaty w wyznaczonym terminie Upoważnia Zleceniobiorcę do zabrania pojemnika będącego jego własnością, wstrzymania wywozu lub zerwania umowy oraz powiadomienia uprawnionych służb samorządowych. ”

2. zapis § 11 ust. 3 wzorca Umowy I i zapis § 9 ust. 3 wzorca Umowy II:

„ Zmiana cen w powyższych przypadkach nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu do umowy. O zmianie cen zleceniobiorca powiadomi Zleceniodawcę pisemnie na 14 dni przed obowiązywaniem nowej ceny. ”

3. zapis § 16 ust. 3 wzorca Umowy I i zapis § 14 ust. 3 wzorca Umowy II:

„ Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym w przypadku nieuregulowania należności za wykonaną usługę ”

należy uznać za bezprawne ze względu na to, że zakwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia są tożsame z postanowieniami, które zostały uznane za niedozwolone i wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 października 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), co wyczerpuje przesłanki art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 479⁴³ kodeksu postępowania cywilnego decyduje o bezprawności stosowania niedozwolonych postanowień umownych, stanowiąc o rozszerzonej skuteczności wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone. Klauzule takie, ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku oraz jawność rejestru według art. 479⁴⁵ par. 3 kodeksu postępowania cywilnego, spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, a posługiwanie się nimi w stosunkach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umowne stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnych, przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s 292)

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r. sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005r., sygn. akt: VI Aca 473/05): *celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ kodeksu postępowania cywilnego, od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.*

Również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. akt: III SZP 3/06, wskazał, że: *„stosowanie postanowień wzorców umowy o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów”.* Dlatego dokonując oceny

zgodności treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych z obowiązującym prawem należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w doktrynie i orzecznictwie. Konsekwencją jest więc uznanie za niedozwolone takich postanowień umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść została ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest niezbędna literalna, dosłowna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywaną.

Zatem, dla stwierdzenia stosowania praktyki polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, konieczne jest wykazanie, że stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego są tożsame (mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru) z treścią wpisanego do rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolony na mocy stosownego orzeczenia SOKiK.

Ad I

A 1. i B 1. sentencji decyzji

1. Prezes Urzędu zakwestionował postanowienie wzorca Umowy I „Umowa świadczenia usług” zawarte w § 10 ust. 5 i postanowienie wzorca Umowy II „Umowa świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie) zawarte w § 8 ust. 5 o treści:

„Niedokonanie wpłaty w wyznaczonym terminie Upoważnia Zleceniobiorcę do zabrania pojemnika będącego jego własnością, wstrzymania wywozu lub zerwania umowy oraz powiadomienia uprawnionych służb samorządowych.”

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie z dnia 9 marca 2010 r. sygn. akt XVII AmC 430/09 postanowienie o treści: *„W przypadku nie uregulowania rachunku w terminie Zleceniobiorca ma prawo do wstrzymania usług”* – zostało zakazane w obrocie z konsumentami i wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 7 lipca 2010 r. pod numerem **1 978**.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w w/w wyroku zważył, iż jest ono niejasne z tego względu, iż nie precyzuje jaki okres opóźnienia w zapłacie za świadczoną przez Spółkę usługę uprawnia ją do wstrzymania usług. Taka konstrukcja postanowienia umownego daje Spółce prawo do dokonywania jednostronnej wiążącej interpretacji umowy. W związku z powyższym wskazać należy, iż kwestionowane postanowienie spełnia przesłanki określone w art. 385³ pkt 9 k.c. Zgodnie z przywołanym przypisem w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które przyznają kontrahentowi konsumenta uprawnienia do dokonywania wiążącej interpretacji umowy. Przedmiotowe postanowienie w kontekście treści ocenianej umowy nie przewiduje również – wbrew powszechnie panującym obyczajom kupieckim – dodatkowego wezwania do zapłaty przed zastosowaniem sankcji w postaci rozwiązania umowy bez wypowiedzenia. W sytuacji zatem, gdy konsument nie z własnej winy, spóźni się uregulowaniem rachunku choćby o jeden dzień, Spółka ma prawo wstrzymać wykonywanie usługi, bez wezwania konsumenta do zapłaty zaległej należności Sąd zważył, iż podkreślenia wymaga fakt, iż przedsiębiorca w ogóle nie bierze pod uwagę sytuacji losowych, jakie mogą spotkać każdego człowieka. Nie rozróżniając powodów, z których konsument popadł w zwłokę, przedsiębiorca ustalił najsurowszą z możliwych

sankcji, a więc rozwiązania umowy bez wypowiedzenia. Oznacza to w praktyce, iż konsument, nie z własnej winy, może zostać pozbawiony usługi w zakresie utrzymywania porządku i czystości praktycznie z dnia na dzień.

Wskazane powyżej postanowienie może również zostać uznane za tożsame z postanowieniem wpisanym do Rejestru pod numerem **976**, w dniu 3 stycznia 2007 r., o treści: „(...) *Umowa ulega automatycznemu rozwiązaniu, jeżeli Zleceniodawca nie będzie terminowo regulował należności względem Zleceniobiorcy wynikających z załącznika nr 7 (...).*”. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 9 października 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 101/05) uznał, że przedsiębiorca zbyt restrykcyjnie ustalił konsekwencje związane z opóźnieniem w procesie regulowania należności przez konsumentów. W świetle zakwestionowanego postanowienia umowa może przestać obowiązywać w przypadku nawet jednodniowego opóźnienia w zapłacie raty przez konsumenta. Każde z wyżej wymienionych postanowień przewiduje prawo przedsiębiorcy do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia bez dodatkowego wezwania konsumenta do należytego wykonywania umowy.

W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu, określone wyżej postanowienie stosowane przez PUK oraz przytoczone postanowienia wpisane do Rejestru mogą zostać uznane za tożsame. Postanowienia powyższe przewidują bowiem prawo przedsiębiorcy do dokonywania jednostronnej wiążącej interpretacji umowy oraz prawo przedsiębiorcy do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia bez dodatkowego wezwania konsumenta do należytego wykonania umowy tak samo jak przypadku postanowienia stosowanego przez PUK.

Tym samym wykazano tożsamość zakwestionowanego Spółce zarzutu z postanowieniem wpisanym do rejestru klauzul niedozwolonych co do celu i skutku tego zapisu.

A2. i B.2 sentencji decyzji

§ 11 ust. 3 wzorca Umowy I i § 9 ust. 3 wzorca Umowy II o treści: „ *Zmiana cen w powyższych przypadkach nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu do umowy. O zmianie cen zleceniobiorca powiadomi Zleceniodawcę pisemnie na 14 dni przed obowiązywaniem nowej ceny.* ”

W paragrafach poprzedzających kwestionowane postanowienie tj: w § 11 ust. 1 wzorca umowy I i § 9 ust. 1 wzorca Umowy II wskazane są okoliczności, które spowodują zmianę cen świadczonych usług:

„Zmiana cen wykonywanych usług może wynikać ze wzrostu kosztów unieszkodliwiania odpadów na wysypisku, oraz z powodu wzrostu kosztów własnych” i § 11 ust. 2 wzorca umowy I i § 9 ust. 2 wzorca Umowy II: „ Zmiana cen będzie następowała na niżej podanych zasadach:

- raz na rok może nastąpić waloryzacja cen usługi na podstawie podawanego przez GUS corocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług, oraz wzrost opłat ekologicznych w terminie do 30 marca bieżącego roku.”

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie z dnia 9 marca 2010 r. sygn. akt XVII Amc 430/09 zapis o treści: „Zmiana cen za wywóz odpadów komunalnych nie wymaga form aneksu do umowy” – został zakazany w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 7 lipca 2007 r. pod **numerem 1 977**,

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w w/w wyroku uznał, że przedmiotowe postanowienie narusza art. 385¹ § 1 k.c. oraz art. 385³ pkt 20 k.c., który stanowi, że, niedozwolonym postanowieniem umownym jest postanowienie, które przewiduje uprawnienie kontrahenta konsumenta do określenia lub podwyższenia ceny lub wynagrodzenia po zawarciu umowy bez przyznania konsumentowi prawa odstąpienia od umowy. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, że zakwestionowane postanowienie jest sprzeczne z prawem tj. art. 384¹ k.c. w zw. z art. 384 k.c. albowiem zgodnie z treścią powołanego przepisu „wzorzec wydany w czasie trwania stosunku umownego o charakterze ciągłym wiąże drugą stronę, jeżeli zostały zachowane wymagania określone w art. 384 k.c., a strona nie wypowiedziała umowy w najbliższym terminie wypowiedzenia”. W związku z powyższym wydanie wzorca lub każda, nawet drobna, zmiana jego treści po pierwsze wymaga doręczenia go konsumentowi, a po drugie stwarza po stronie konsumenta możliwość wypowiedzenia umowy. Każde z wyżej wymienionych postanowień przewiduje prawo przedsiębiorcy do zmiany ceny i jednocześnie nie przewiduje dla konsumenta uprawnienia do odstąpienia od umowy.

W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu, określone wyżej postanowienie stosowane przez PUK oraz przytoczone postanowienie wpisane do Rejestru mogą zostać uznane za tożsame. Postanowienia powyższe przewidują bowiem prawo przedsiębiorcy do zmiany ceny i jednocześnie nie przewidują dla konsumenta uprawnienia do odstąpienia od umowy.

Tym samym wykazano tożsamość zakwestionowanego Spółce zarzutu z postanowieniem wpisanym do rejestru klauzul niedozwolonych co do celu i skutku tego zapisu.

A.3 i B.3 sentencji decyzji

§ 16 ust. 3 wzorca Umowy I i § 14 ust. 3 wzorca Umowy II o treści: „*Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym w przypadku nieuregulowania należności za wykonaną usługę.*”

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie z dnia 9 marca 2010 r. sygn. akt XVII Amc 430/09 zapis o treści: „Zleceniobiorcy przysługuje prawo rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku kiedy Zleceniodawca spóźnia się z zapłatą za usługi” – został zakazany w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 7 lipca 2010r. pod numerem **1 979**.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w w/w wyroku uznał, że przedmiotowe postanowienie w kontekście treści ocenianej umowy nie przewiduje – wbrew powszechnie panującym obyczajom kupieckim – dodatkowego wezwania do zapłaty przed zastosowaniem sankcji w postaci rozwiązania umowy bez wypowiedzenia. Sąd zważył, iż podkreślenia wymaga fakt, iż przedsiębiorca w ogóle nie bierze pod uwagę sytuacji losowych, jakie mogą spotkać każdego człowieka. Nie rozróżniając powodów, z których konsument popadł w zwłokę, przedsiębiorca ustalił najsurowszą z możliwych sankcji, a więc rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia. Oznacza to w praktyce, iż konsument, nie z własnej winy, może zostać pozbawiony usługi w zakresie utrzymywania porządku i czystości praktycznie z dnia na dzień. Taki zapis, zdaniem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów narusza równowagę kontraktową stron, jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumentów.

Wskazane powyżej postanowienie może również zostać uznane za tożsame z postanowieniem wpisanym do Rejestru pod numerem **976**, w dniu 3 stycznia 2007 r.,

o treści: „(...) Umowa ulega automatycznemu rozwiązaniu, jeżeli Zleceniodawca nie będzie terminowo regulował należności względem Zleceniobiorcy wynikających z załącznika nr 7 (...).”. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 9 października 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 101/05) uznał, że przedsiębiorca zbyt restrykcyjnie ustalił konsekwencje związane z opóźnieniem w procesie regulowania należności przez konsumentów. W świetle zakwestionowanego postanowienia umowa może przestać obowiązywać w przypadku nawet jednodniowego opóźnienia w zapłacie raty przez konsumenta. Każde z wyżej wymienionych postanowień przewiduje prawo przedsiębiorcy do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia bez dodatkowego wezwania konsumenta do należytego wykonywania umowy.

W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu, określone wyżej postanowienie stosowane przez PUK oraz przytoczone postanowienia wpisane do Rejestru mogą zostać uznane za tożsame. Każde z wyżej wymienionych postanowień przewiduje prawo przedsiębiorcy do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia bez dodatkowego wezwania konsumenta do należytego wykonania umowy.

Tym samym wykazano tożsamość zakwestionowanego Spółce zarzutu z postanowieniem wpisanym do rejestru klauzul niedozwolonych co do celu i skutku tego zapisu.

Druga przesłanka z art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie (...) jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej z góry liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 kwietnia 2008r., sygn. akt III SK 27/07, stwierdził co następuje : *„Zdaniem SN, sformułowanie z art. 23a ust. 1 ustawy o okik „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych interesów konsumentów, których interesy zostały naruszone, nie decyduje o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów. Praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest bowiem takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalne zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy do której skierowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy”.*

Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu administracyjnym. Usługi odbioru odpadów komunalnych oferowane przez Spółkę świadczone są na terenie miasta i gminy Hajnówka. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż działania Przedsiębiorcy skierowane są do nieokreślonej z góry liczby osób. W kontaktach z konsumentami Przedsiębiorca posługuje się przygotowanymi przez siebie wzorami Umów I i II , które wiążą strony - przedsiębiorcę i konsumenta, określając wzajemne prawa i obowiązki stron. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów. Spełniona została zatem druga przesłanka warunkująca ocenę tej sprawy pod kątem art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

W związku ze spełnieniem obu przesłanek należało uznać za udowodnione, iż działanie Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. o.o. w Hajnówce stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

Zarzucona i udowodniona w niniejszej decyzji praktyka Spółki nie została przez tego przedsiębiorcę zaniechana, Spółka wręcz uznała za niezasadne postawienie jej zarzutów, nie zgodziła się z ich uzasadnieniem prawnym w postanowieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego, stąd pkt I sentencji niniejszej decyzji zawiera nakaz zaniechania stosowania zarzucanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

W tym miejscu warto wskazać, że nie zasługują na uwzględnienie argumenty Spółki dotyczące zgodności z prawem stosowanych przez nią zapisów w umowach z konsumentami, gdyż wynikają one z niezajomości systemu polskiego prawa, a w szczególności prawa ochrony konsumentów. Również podnoszący przez Spółkę argument, że PUK nie ma na rynku pozycji dominującej, bowiem działają na nim inni przedsiębiorcy i konsument ma duży wybór ofert, nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem Prezes Urzędu wszczął postępowanie na podstawie art. 24 ust. 1 i ust 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) który mówi, że „*Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego*” i zgodnie z treścią powyższego przepisu badaniu poddane zostały stosowane przez PUK wzorce umowne stosowane przez niego w kontaktach z konsumentami. W związku z powyższym Prezes Urzędu nie wyznaczał rynku na którym działał PUK, nie badał konkurencyjności wyznaczonego rynku, działających na tym rynku konkurentów i innych czynników potrzebnych przy prowadzeniu przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawach zakazu praktyk ograniczających konkurencję, o których mowa w dziale II ustawy o ochronie (...). W prowadzonym postępowaniu badano wzorce umów stosowane w kontaktach z konsumentami przez PUK, w związku z powyższym podnoszony przez Spółkę argument o braku pozycji dominującej na rynku, dużej konkurencji na nim i możliwości wyboru przez konsumenta korzystnej oferty, nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad II sentencji decyzji.

Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorcę kary pieniężne:

1. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie I A sentencji w wysokości **8 831 zł (słownie: osiem tysięcy osiemset trzydzieści jeden złotych)**, płatną do budżetu państwa,
2. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie I B sentencji w wysokości **8 831 zł (słownie: osiem tysięcy osiemset trzydzieści jeden złote)**, płatną do budżetu państwa.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu ma kompetencje do ukarania przedsiębiorcy poprzez nałożenie na niego kary pieniężnej w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy o ochronie (...).

Pod pojęciem przychodu – rozumie się przychód uzyskany w roku podatkowym poprzedzającym dzień wszczęcia postępowania na podstawie ustawy, w rozumieniu obowiązujących przedsiębiorcę przepisów o podatku dochodowym (art. 4 pkt 15 w/w ustawy).

Nakładanie kar na podstawie art.106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego (charakter fakultatywny kary pieniężnej), co oznacza, że zarówno o fakcie jej nałożenia, jak i o jej wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu. Kara pieniężna jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w art. 24 ust. 1 i 2 tej ustawy. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera katalogu przesłanek, od których Prezes Urzędu uzależnia nałożenie kary pieniężnej, zatem Prezes kierować się musi przesłankami wynikającymi z funkcji dla jakich kary te zostały powołane. Kary pieniężne w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów pełnią zaś funkcję prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą.

Natomiast odnośnie wysokości kary pieniężnej to art. 111 w brzmieniu ustawy wskazuje, iż ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczność naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Nakładając na Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Hajnówce karę pieniężną określoną art. 106 ust.1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu wziął pod uwagę konieczność spełnienia przesłanek podmiotowych, tj. stwierdzenia, że określone w w/w przepisie naruszenia dokonane były, co najmniej nieumyślnie.

Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP, każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania norm prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego, takich jak Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Hajnówce. Z ustaleń dokonanych w poprzedzającej części niniejszej decyzji, stanowiących podstawę stwierdzenia przez Prezesa Urzędu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów przez PUK, wynika, że przedsiębiorca ten naruszył w/w obowiązki.

Stosowana praktyka miała miejsce w 2011 i 2012 r. tj. w tym czasie przedsiębiorca posługiwał się zakwestionowanymi zapisami we wzorach umownych, których używał przy podpisywaniu umów z konsumentami.

W roku 2011 Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Hajnówce osiągnęła przychód w wysokości (tajemnica przedsiębiorcy) zł. Górna granica kary, jaką Prezes Urzędu mógł nałożyć na przedsiębiorcę wynosi zatem (tajemnica przedsiębiorcy) zł.

W niniejszej sprawie za naruszenie zakazu określonego w pkt I A sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 8 831 zł. a za naruszenie zakazu określonego w pkt I B sentencji – karę pieniężną w wysokości 8 831 zł co razem stanowi 17 662 zł tj. (tajemnica przedsiębiorcy) % przychodu osiągniętego w 2011 roku.

Ad II 1.

W niniejszej sprawie za naruszenie zakazu określonego w pkt I A sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 8 831 zł.

W punkcie I A. sentencji decyzji zakwestionowano jako tożsame z zapisami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, trzy zapisy znajdujące się w wzorcu Umowy świadczenia usług. Pierwszy z nich dotyczy rozwiązania umowy bądź wstrzymania wywozu jeżeli konsument nie dokona wpłaty w terminie, choćby było to z powodów od niego niezależnych. Drugi z zapisów mówi, że zmiana cen nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu do umowy, bez przyznania konsumentowi prawa odstąpienia od umowy. Trzeci z zapisów mówi, o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia w trybie natychmiastowym w przypadku nieuregulowania przez konsumenta należności za wykonaną usługę.

Należy stwierdzić, iż stosowanie takich zapisów w kontaktach z konsumentami w sposób rażąco narusza ich interesy.

Przedsiębiorca jako profesjonalista powinien dołożyć szczególnej staranności, aby w kontaktach z konsumentami postępować zgodnie z literą prawa, uwzględniając dobre obyczaje kupieckie oraz chroniąc interesy konsumentów. Należy stwierdzić, iż w powszechnie dostępnym Rejestrze klauzul niedozwolonych, znajduje się duża ilość zapisów dotyczących branży usług komunalnych, w związku z czym Przedsiębiorca miał możliwość sięgnięcia do Rejestru i opracowania wzorca tak, aby nie zawierał kwestionowanych zapisów.

Spółka świadcząc usługi komunalne, przy swobodnym dostępie do powszechnie obowiązujących regulacji prawnych (ogólnych i branżowych), orzecznictwa sądowego, decyzji Prezesa UOKiK, Rejestru niedozwolonych klauzul umownych itp. ma obowiązek posługiwać się wzorcami umownymi, które będą wolne od postanowień naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Odsetek początkowy określony w celu dalszego obliczania kary to (tajemnica przedsiębiorcy) % przychodu przedsiębiorcy. Kwota uzyskana w wyniku przeprowadzonych obliczeń stanowi tzw. kwotę bazową, która wynosi w zaokrągleniu 8 831 zł.

Nie stwierdzono przesłanek obciążających ani łagodzących w niniejszej sprawie.

Kara w wys. 8831 zł stanowi (tajemnica przedsiębiorcy) % przychodu przedsiębiorcy za 2011 r. i stanowi (tajemnica przedsiębiorcy) % maksymalnej kary jaką Prezes Urzędu mógł nałożyć w powyższej sprawie.

Zdaniem Prezesa Urzędu, tak określona kara spełni zarówno rolę represyjną jako sankcja i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też jej walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstraszący dla innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszeniem słuszych interesów konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe kara pieniężna nałożona na Spółkę jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad. II 2.

W niniejszej sprawie za naruszenie zakazu określonego w pkt I B sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 8 831 zł.

W punkcie I B. sentencji decyzji zakwestionowano jako tożsame z zapisami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, trzy zapisy znajdujący się w wzorcu Umowy świadczenia usług – pojemnik własny (na żądanie). Pierwszy z nich dotyczy rozwiązania umowy bądź wstrzymania wywozu jeżeli

konsument nie dokona wpłaty w terminie, choćby było to z powodów od niego niezależnych. Drugi z zapisów mówi, że zmiana cen nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu do umowy, bez przyznania konsumentowi prawa odstąpienia od umowy. Trzeci z zapisów mówi, o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia w trybie natychmiastowym w przypadku nieuregulowania przez konsumenta należności za wykonana usługę.

Należy stwierdzić, iż stosowanie takich zapisów w kontaktach z konsumentami w sposób rażący narusza ich interesy.

Przedsiębiorca jako profesjonalista powinien dołożyć szczególnej staranności, aby w kontaktach z konsumentami postępować zgodnie z literą prawa, uwzględniając dobre obyczaje kupieckie oraz chroniąc interesy konsumentów. Należy stwierdzić, iż w powszechnie dostępnym Rejestrze klauzul niedozwolonych, znajduje się duża ilość zapisów z branży usług komunalnych, w związku z czym Przedsiębiorca miał możliwość sięgnięcia do Rejestru i opracowania wzorca tak, aby nie zawierał kwestionowanych zapisów.

Spółka świadcząc usługi komunalne, przy swobodnym dostępie do powszechnie obowiązujących regulacji prawnych (ogólnych i branżowych), orzecznictwa sądowego, decyzji Prezesa UOKiK, Rejestru niedozwolonych klauzul umownych itp. ma obowiązek posługiwać się wzorcami umownymi, które będą wolne od postanowień naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Odsetek początkowy określony w celu dalszego obliczania kary to (tajemnica przedsiębiorcy) % przychodu przedsiębiorcy. Kwota uzyskana w wyniku przeprowadzonych obliczeń stanowi tzw. kwotę bazową, która wynosi w zaokrągleniu 8 831 zł.

Nie stwierdzono przesłanek obciążających ani łagodzących w niniejszej sprawie.

Kara w wys. 8 831 zł stanowi (tajemnica przedsiębiorcy) % przychodu przedsiębiorcy za 2011 r. i stanowi (tajemnica przedsiębiorcy) % maksymalnej kary jaką Prezes Urzędu mógł nałożyć w powyższej sprawie.

Zdaniem Prezesa Urzędu, tak określona kara spełni zarówno rolę represyjną jako sankcja i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też jej walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstrasżający dla innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszeniem słuszych interesów konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe kara pieniężna nałożona na Spółkę jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zdaniem Prezesa Urzędu, tak określona kara spełni zarówno rolę represyjną jako sankcja i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też jej walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstrasżający dla innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszeniem słuszych interesów konsumentów.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymuje:
Przedsiębiorstwo Usług
Komunalnych Sp. z o.o.
ul. Łowcza 4
17-200 Hajnówka